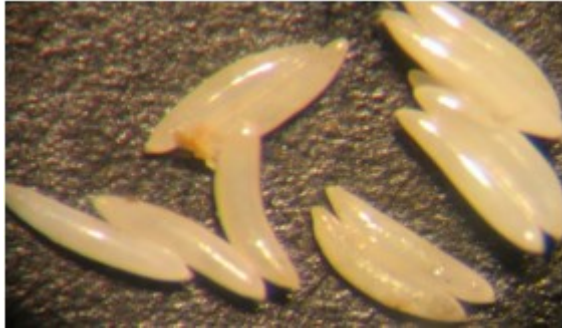

تخم سفید، باریک و به طول یک تا دو میلی متر است. تخم ها استوانه ای، صاف، کمی خمیده و هنگام گذاشته شدن سفید براق و سپس مایل به زرد می شوند.

لاروها معمولاً کشیده، دوکی و کرمی شکل و بدون پا هستند. لارو کاملاً رشد یافته ۸-۶ میلی متر طول با بدنی سفید رنگ و یا به رنگ غذای خورده شده است. لارو مگس میوه مدیترانه ای تا ۲۰ سانتیمتر قادر به پرش است.

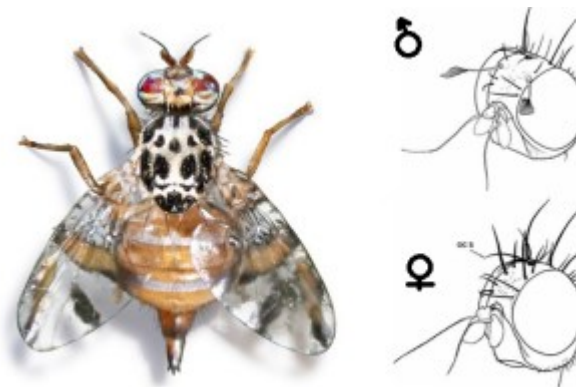

شفیره استوانه ای تقریباً سه میلی متر طول، چلیکی، در ابتدا سفید و سپس به رنگ قهوه ای در می آید.

شکل شناسی:

مگس های بالغ ۵-۴ میلی متر (حدود دو سوم مگس خانگی) طول دارند. رنگ عمومی بدن زرد با رگه های قهوه ای است. سر حشره زرد رنگ، شاخک سه بندی است که بند اول و دوم آن تیره و بند سوم روشن تر و دارای یک موی بلند است. حشرات بالغ نر دارای دو موی سیاه بلند با نوک لوزی شکل در پیشانی هستند. قفسه سینه سفید کرمی تا زرد با لکه های سیاه و بخش های روشن تر آن پوشیده از موهای نرم است. بال شفاف با سه نوار زرد، قهوه ای و سیاه رنگ، که نوار اول عریض، نوار دوم دراز و پهن و نوار سوم کوتاهتر است. شکم در نیمه قاعده ای دارای دو نوار عرضی باریک به رنگ روشن می باشد. حشره ماده دارای تخم ریز بلند در انتهای شکم است.

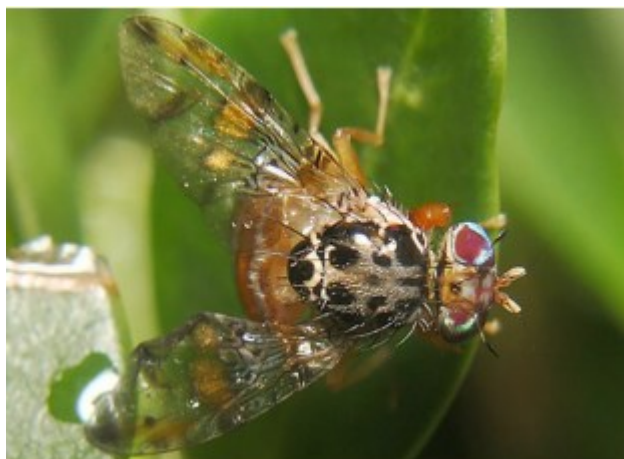
مگس میوه مدیترانه ای آفتی مهم با اهمیت اقتصادی بالا است و خسارت به میوه ها نسبتاً زیاد و گاهی تا ۱۰۰ درصد میوه ها توسط آفت آلوده می شوند. این مگس از آفات قرنطینه داخلی ایران محسوب شده اما در استان های آلوده در فهرست آفات همگانی جای دارد. مگس مدیترانه ای به بیش از ۳۰۰ گونه گیاهی مختلف از جمله درختان میوه دانه دار، هسته دار، انار، انگور، بادام، مرکبات و غیره حمله می کند. این آفت از موانع صادرات میوه به سایر کشور است.

خسارت:

این مگس تخم های خود را زیر پوست میوه و معمولاً اطراف بخش هایی از پوست که قبلاً شکسته شده می گذارد. سوراخ های تخمگذاری حشره در پوست میوه از کیفیت محصول تا حد زیادی می کاهد. لارو آفت از گوشت میوه تغذیه نموده و کانال های ناشی از تغذیه باعث نفوذ عوامل پوسیدگی می شوند و در نتیجه میوه ها پوسیده، کپک زده و ریزش می کنند. مگس میوه مدیترانه ای در زمره ناقلین برخی از عوامل بیماریزای گیاه از جمله پوسیدگی های میوه است.

مگس میوه مدیترانه ای Medfly *Ceratitis capitata* Wiedemann, Diptera: Tephritidae

ولی الله رضایی

۱۴۰۵

مدیریت آفت:

- پیشگیری از آلودگی با اعمال اقدامات قرنطینه از جمله ممنوعیت ورود و حمل میوه از مناطق آلوده
- بدام اندازی اندازی انبوه آفت به خصوص حشرات ماده با استفاده از جلب کننده های غذایی مانند بیولور، فمیلور، پروتئین هیدرولیزات، سراتراپ، سراتینکس و غیره
- طعمه پاشی (پروتئین هیدرولیزات ۵-۲ درصد+ مالالتیون (دو در هزار) درختان (دو متر مربع از هر درخت) در زمان طغیان آفت
- شخم و بیل زدن زیر درختان در زمستان و یخآب زمستانه
- جمع آوری میوه های ریخته بر زمین حداکثر یک روز پس از ریزش

زیست شناسی:

مگس های بالغ با توجه به ظهور میوه های میزبان ممکن است فعالیت خود را از اردیبهشت ماه آغاز کنند و تا چهار نسل همپوشان تولید کنند که متوسط طول دوره هر نسل آن برحسب شرایط آب و هوایی و نوع میزبان ۱/۵ - ۱ ماه و حداقل ۲۸ روز است. زمستانگذرانی آفت اغلب به صورت شفیره درون خاک است. تخم ها بین ۱/۵ تا ۳ روز در هوای گرم (و زمان بیشتر در شرایط آب و هوایی خنک تر) تفریخ می شوند. لاروهای خارج شده در دمای ۱۸-۱۶ درجه سانتیگراد به مدت ۱۱-۶ روز با ایجاد تونل داخل میوه های میزبان تغذیه می کنند که باعث ریزش میوه های آلوده حین و پس از رشد لارو می شود. شفیره در خاک تشکیل می شود. حشرات کامل به صورت تجمعی از شفیره و خاک خارج می شوند. آستانه فعالیت تخمگذاری حشره ۱۷ درجه سانتیگراد بوده و در کمتر از این دما حشره تخمگذاری نمی کند.

روش انتشار آفت:

مگس های پرواز کننده و انتقال میوه آلوده مهمترین راه های ورود آفت به مناطق غیر آلوده هستند. این مگس می تواند تا ۲۰ کیلومتر پرواز کند. میوه که تخم و لارو ها را منتقل می کند و مواد واسطه ای کشت نیز ممکن است شفیره را انتقال دهند.

ردیابی آفت:

- ردیابی آفت با استفاده از پارافرمون های تریمدلور توصیه می شود.
- این پارافرمون ها داخل تله های دلتا (جکسون)، بالی شکل، دیاموند و به خصوص تله های مک فیل از کارایی بالایی در ردیابی جمعیت های اندک آفت برخوردار است. استفاده از سایر ترکیبات جلب کننده همچون سراتراپ، پروتئین هیدرولیزات، بیولور، فمیلور، کارت های زرد و غیره نیز توصیه می شود اما کارایی آنها کمتر از تریمدلور می باشد.
- در مناطق غیر آلوده نصب دو تله در هکتار در ایستگاه های پیش آگاهی برای کشف آفت و در باغات نیز دو تله برای ردیابی جمعیت و تعیین زمان مبارزه توصیه می شود.